

industrija
gumijevih
usnjenih
in kemičnih
izdelkov

Sava Kran

20. APRIL 1974

Št. 7 — XIV

V našem glasilu smo razmeroma malo pisali o predlogu združevanja Save z drugimi podobnimi podjetji. Pa vendar nihče ne more reči, da bi Savčani bili o tem premalo obveščeni, saj smo vam posredovali štiri obširne informacije o tem v Informatorju. 8. aprila pa so se pričele javne razprave v delovnih skupinah in na naslednjih straneh boste našli poročilo o izidu odločitev delovnih skupin o pristopu Save v Sestavljeno organizacijo združenega dela.

Prav gotovo ste slišali ali brali, kako zelo pomembno je združevanje v celotnem našem gospodarstvu, zato naj zapišem, da je morda tudi za nas to edina pot, zato tudi velika zavzetost vseh odgovornih, da bi akcija v celoti uspela. Doslej smo na delovnih skupinah razpravljali in

odločali tako, da so vodje delovnih skupin delavcem razlagali predloge, medtem ko je menil politični aktiv o primeru združevanja v sestavljeno organizacijo, da je potrebno ljudem dati čim več in čim bolj popolno informacijo, zato je zadolžil okrog 120 Savčanov, ki v omenjenih dneh kot instruktorji sodelujejo na sestankih delovnih skupin, pojasnjujejo, odgovarjajo na vprašanja ipd. Ta način dela je sicer nov, vendar pa zelo utemeljen, saj vodje delovnih skupin kljub svoji prizadevnosti dostikrat niso mogli v celoti odgovoriti na vprašanja ali pa dati zadovoljivih pojasnil k predlogu.

Do 13. aprila bodo razprave po delovnih skupinah zaključene, podrobnejšo informacijo o odločitvah bomo objavili v Informatorju.

**TOVARNA BARV
IN LAKOV
MEDVODE
SLOVENIJA
JUGOSLAVIJA**

zaposlenih: 523
celotni dohodek: 214.794

commerce
Ljubljana, Jugoslavija

zaposlenih: 352
celotni dohodek: 579.610

**'DONIT'
KEMIČNA
INDUSTRIJA
MEDVODE**

zaposlenih: 1.030
celotni dohodek: 226.579

HELIOS

kemična industrija Domžale

zaposlenih: 556
celotni dohodek: 278.970

iplas

KEMIČNA INDUSTRIJA — 66001 KOPER

zaposlenih: 324
celotni dohodek: 87.150

**kemična industrija
dol pri Ljubljani**

zaposlenih: 168
celotni dohodek: 41.139

MELAMIN

KEMIČNA TOVARNA
KOČEVJE
61330

zaposlenih: 317
celotni dohodek: 116.773

SESTAVLJENA ORGANIZACIJA ZDRUŽENEGA DELA

zaposlenih: 7.194
celotni dohodek: 2.410.303

MITOL

TOVARNA LEPIL
66210 SEŽANA

zaposlenih: 65
celotni dohodek: 32.618

Sava Kran

Industrija
gumijevih
usnjenih
in kemičnih
izdelkov

zaposlenih: 3.135
celotni dohodek: 738.637

Svit Ramnik

zaposlenih: 718
celotni dohodek: 84.857

yugocryl

zaposlenih: 6
celotni dohodek: 9.176
LJUBLJANA, JUGOSLAVIJA

OPOMBA: Delovne rganizacije so navedene v sestavljeni organizaciji po abecednem redu kot v vseh dosedanjih materialih. Celotni dohodek delovnih organizacij in sestavljene organizacije pa je izkazan v 000 N din.

Ob prvem celovečernem koncertu okteta Sava

Mirno lahko zapišemo, da nas člani okteta Sava tudi na svojem prvem celovečernem koncertu pred domačim občinstvom niso razočarali.

S svojim peštrim in dognano izbranim programom so se dostojno, lahko rečem na umetniški višini predstavili domači publiki, ki jih je burno pozdravljala od prve pesmi Josipa Kocjančiča Kam do zadnje Uhe, pojdano u Škofje. Za doatek pa so zapeli še rusko »Dva najst razbojnikov«.

Cepprav so v sedanjosti zasledili še le dobro leto so pod dobrim strokovnim vodstvom Matevža Fabijana uspeli naštetirati celo vrsto slovenskih narodnih in umetnih pesmi ter nekaj pesmi drugih jugoslovanskih narodov. Med odmorom sem v ka-

dilnici Prešernovega gledališča prisluhnil besedi obiskovalcev; v oceni koncerta so si bili zelo enotni: »Dobro so zapeli ti savski fantje!« Res je, dobro so zapeli in nam s tem dali vedeti, da se ne bodo zadovoljili samo s tem uspešnim koncertom, temveč, da bodo pridno nadaljevali z vajami in s tem zagotovili uspešno delo.

Pesem naših dedov in babic ne bo zamrla, to nam zagotavljajo naši fantje, ki iz golega entuziazma in ljubezni do petja prepevajo v Oktetu Sava in vsi tisti okteti in zbori širom po naši domovini.

Naj še zapišem, da je bil zadnji aplavz na koncertu ne samo pohvala, temveč tudi spodbuda na nadaljnje delo in trud, ki ga bodo vložili v svoje programe. C. M.

Skupina mladih si je ogledala del naše delovne organizacije in zvedela nekaj osnovnih informacij o Savi. Marsikomu bo to služilo pri odločitvi za enega od naših poklicev.

Naši bodoči sodelavci?

Dne 2. aprila 1974 so nas obiskali učenci iz osnovnih šol iz Kranja in okolice. Povabili smo jih, da bi se seznanili s pogoji dela v naši delovni organizaciji. Ti učenci se zanimajo za šolanje v naši poklicni gumarski šoli in šoli za gumarske delavce. Obisk, ogled podjetja in razgovor v sejni sobi je pripravil izobraževalni center v sodelovanju z Zavodom za zaposlovanje iz Kranja, ki skrbi za poklicno usmerjanje mladine po zaključeni osnovni šoli.

Učenci so si najprej ogledali proizvodnjo, nato pa jih je tov. Andrej Košič na kratko seznanil z gospodarskim položajem, z organizacijo in samoupravljanjem v naši delovni organizaciji, tov. Ema Pevc, Jože Kocijan in instruktorji pa so jim povedali o pogojih šolanja v poklicnih šolah in o možnostih napredovanja.

Učenci so z zanimanjem spremljali razlago, v razgovor pa so se vključili bolj plaho. Saj je tudi razumljivo, toliko novih vtisov, pa še samo nekaj mesecev šolanja je pred njimi, ko se bo treba odločiti »kam«?

Upamo, da jim bo ta obisk pripomogel k odločitvi.

Ema Pevc

Klub ozdravljenih alkoholikov

Zdravljenje alkoholizma mora poleg medicinskega dela misliti tudi na prevzgojo, da z njo odvrne vse tiste negativne vedenjske lastnosti, ki si jih alkoholik pridobi v dolgih letih alkoholizma. Tudi v alkoholikovih družini so po navadi nastale spremembe, ki jih je treba še odstraniti.

Alkoholik je izgubil prijatelje. Če hoče ozdraveti, mora pustiti tudi tisto družbo, ki si jo je pridobil med alkoholizmom.

Znano je, da bo zdravljenje alkoholičnika najbolje razumel alkoholik, ki se zdravi tudi sam. Ta ima namreč za seboj enake težave, naletel je med zdravljenjem na enake ovire in bo s svojimi izkušnjami najbolje lahko svetoval drugemu alkoholiku, kako naj ravna, da se bo izognil nevarnostim, ki ovirajo njegovo zdravljenje in se bo ponovno vključil v pozitivno družbeno dejavnost.

Zaradi tega je nastala tudi potreba, da se organizirajo klubi zdravljenih alkoholikov.

Klub je takšno združenje zdravljenih alkoholikov, katerega naloga je predvsem zdravljenje lastnih članov in vzajemna pomoč članom, da vztrajajo pri trajni abstinenci. Svojo dejavnost izvaja:

1. z rednimi terapevtskimi sestanki,
2. z delom z družinskimi člani,
3. s patronažno službo,
4. z društvenim in zabavnim pro-

gramom, ki ga organizira klub sam,

5. s proučevanjem alkoholizma,

6. z razvijanjem pozitivnih medsebojnih odnosov na osnovi prijateljstva in ljubezni,

7. s sodelovanjem z vsemi strokovnimi in družbenimi organi, ki se ukvarjajo s preprečevanjem alkoholizma,

8. s prizadevanjem, da se člani kluba vključijo kot pozitivni člani v družbeno skupnost.

Redni člani kluba so zdravljeni alkoholiki, njihovi svojci in terapevti (zdravnik, socialni delavec, medicinska sestra).

Sestanki kluba so najmanj enkrat tedensko, vedno v istem prostoru in ob isti uri.

Prisotnost na sestankih je obvezna za vse redne člane.

Kompleksna socialno psihiatrična obravnava alkoholičnika (skupinska psihoterapija v ustanovi ali dispanzerju, dejavnost v okviru terapevtske skupnosti v ustanovi ali klubu, terapevtska dejavnost s svojci alkoholičnikov) bolniku omogoča, da ponovno postane ustvarjalni član naše družbe. S tem, da vztraja v abstinenci in da v okviru družine, delovnega mesta in seveda svojega kluba razvija in neguje človeške odnose v smislu ljubezni in prijateljstva, postane najpomembnejši dejavnik v boju proti alkoholizmu.

Tone Kladnik

Oktet Sava na proslavi dneva republike

pisma bralcev

Lepo pozdravljeni!

Želim vam mnogo uspehov pri delu. Imam se kar dobro. Sem v centru za šoferje. Kmalu bom položil izpit. Če pridem v Slovenijo, vas obiščem. Pozdravljam vse sodelavce na Galjotovi izmeni.

Drobun Tomaž
V. P. 4945/11 b
36002 Kraljevo

Dragi sodelavci!

Kljub temu, da se imam pri vojakih kar dobro, se vseeno dolgočasim, če nimam kaj brati, sploh pa, če ne vem, kako živite in delate v kolektivu. Preko časopisa bi rad pozdravil vse prijatelje, posebej še sodelavce iz skladišča surovin, prijatelje Bernard Marjana, Lužan Janeza in Černilec Braneta. Vsem, ki mi želite pisati, sporočam naslov

Kajtezović Muhamed
V. P. 3713/4 VE-11
47002 Karlovac

Žal se da tudi take reči videti v naših garderobah

Bila sem na VII. kongresu ZKS

Pred nekaj več kot desetimi dnevi se je končal VII. kongres Zveze komunistov Slovenije. Ne verjamem, da bi katerikoli republiški zbor dolej tako globoko zarezal v našo stvarnost, kot je to storil prav zbor delegatov vseh slovenskih komunistov. Tudi odmevnost dela in sklepi kongresa bo v našo delavsko prakso prinesla novih moči, poleta, članom Zveze komunistov pa predvsem naloge. Kot sem že opisal, je kongres nedvomno naš najpomembnejši letošnji dogodek in temu primerno je tudi obveščanje delovnih ljudi. No, informacij zares ni manjkalo, zato sva se na začetku najinega razgovora s tov. Planinškovo dogovorila, da naj bo razgovor namenjen bolj opisu, kako se človek pravzaprav počuti na takem zborovanju. Seveda pa se nisva izognila tudi najpomembnejšim obravnavam na kongresu.

Povem naj še, da so bili na kongresu trije Savčani. Lojzka Planinšek je bila občinski delegat, Filip Majcen je bil doslej član konference ZKS, Slobodan Dinič pa je bil delegat osnovne organizacije ZK Sava.

Sprva sem nameraval tale razgovor pripraviti z vsemi tremi, zaradi časovne stiske pa mi je uspelo le s tov. Planinškovo.

Kje si bila izbrana za kongres?

Predlagana in izvoljena sem bila na občinski konferenci ZK. Ko sem to izvedela, sem bila zelo vznemir-

Polna dvorana udeležencev VII. kongresa Zveze komunistov Slovenije. Med njimi je bila tudi Alojzija Planinšek (v zgornjem levem kotu).

jena, hkrati pa se mi je ta izvolitev zdelo kot veliko priznanje za moje dolgoletno delo na področju družbenega življenja. Čutila sem, da moj trud na tem področju ni bil zaman. To mi veliko pomeni.

Kakšni so bili tvoji občutki, ko si prišla med delegate na kongresu?

Zame bo to nepozaben dogodek. Okolje, v katerem sem se znašla, me je čustveno vznemirilo. Bili smo zelo svečano sprejeti. Pričakovali smo slavnostni trenutek, ko so v dvorano stopili vodilni politični delavci iz naše republike. Vstali smo in invalidski zbor nam je zapel In-

ternacionalo. S ploskanjem smo spremljali prihod pionirjev, ki so med nas vrgli mnogo rdečih nageljniov.

Svečani govor po začetku kongresa je imel predsednik ZKS tov. France Popit. Njegove besede nam bodo ostale globoko v spominu. Poudaril je naloge ZK v razvoju samoupravnih social. odnosov ter družbeno ekonomskega razvoja naše socialistične republike.

Referate na dopoldanskem plenarnem zasedanju prvega dne smo poslušali z vso zbranostjo.

Drugi dan smo se porazdelili po komisijah. Delala sem v komisiji za

prošnje in pritožbe. Bilo jih je trinajst. Bila sem prijavljena tudi za poročevalca za družbenoekonomska vprašanja. Prijavilo se je zelo veliko razpravljalcev. Zanimivo je bilo, da so vsi prijavljeni hoteli tudi govoriti, čeprav nas je delovni predsednik prosil, naj damo pismene razprave, ker nas je bilo preveč. V naši komisiji se nas je prijavilo kar 90. Pripravljeno razpravo je marsikdo moral skrajšati, saj je bilo vsakemu odmerjeno le pet minut, sicer se ne bi vsi zvrstili.

Si vedela, da so delavci Save poslali VII. kongresu pozdravno pismo?

Na kongresu je bilo prebranih veliko pisem raznih delovnih organizacij, DPO, društev ter mladinskih in pionirskih organizacij, vendar vse na kongresu niso mogli prebrati.

Gradivo za kongres je bilo zelo obširno. Kako si mogla vse to prebrati?

Lahko rečem, da sem gradivo skoraj v celoti prebrala, razen tistega dela, ki je bil podan na kongresu samem.

Kakšno je bilo delovno vzdušje na splošno?

Delala sem v komisiji, v kateri je bilo nad 400 delegatov, vseh udeležencev kongresa pa je bilo okoli 700. Vzdušje je bilo na visoki ravni. Nobenega predčasnega odhajanja ni bilo, četudi so se razprave zavlekale v popoldanske in celo večerne ure. Področja, ki smo jih obravnavali, so bila zelo konkretna. Občutila sem, da so bile razprave zelo odkritosrčne. Govorniki so razpravljali z vso zavzetostjo, tako jasno in odkrito ter v vsem razumljivem jeziku, da si je lahko vsak ustvaril jasno sliko o celotnem kongresu in o problemih, ki jih je kongres obravnaval. Na kongresu je bilo čutiti prizadevanja za razvijanje različnih samoupravnih odnosov, za uveljavljanje ustavnih amandmajev in za stabilizacijo gospodarstva. Delegati na kongresu so bili iz različnih krajev, iz razvitih in nerazvitih področij. Vsi so enakopravno nastopali na (Nadaljevanje na 5. strani)

Delovno predsedstvo VII. kongresa ZKS

Za človeka

Živimo v obdobju globokih zgodovinsko zakoreninjenih in v marsičem odločilnih sprememb celotnega družbenega okolja. V te spremembe smo vključeni vsi. Tičejo se vsakega posameznika kot aktivnega in pasivnega subjekta hkrati, kot bolj ali manj občutena in izražena stvarnost tistega ožjega družbenega okolja, ki ga posameznik doživlja v svojem vsakdanjem življenju. Vprašati se moramo, koliko je razširjena in kako globoko seže zavest posameznika o tem mnoštvu sprememb, ki so značilne za sodobno, še posebej za našo družbo. Upoštevati je treba, da je vsaka teh sprememb po svoji naravi večdimenzionalna, logično povezana z dosedanjimi oblikami in obliko, ki ji bo sledila, povrh tega so vse te spremembe med seboj tesno povezane in vplivajo druga na drugo. Slediti tem spremembam in njihovi medsebojni povezanosti je sila zahtevna dejavnost; še posebej za tipičnega člana sodobne družbe, ki je od trenutka, ko se prebujajo, pa do nočnega počitka zjet v bolj ali manj ustaljeno zaporedje nalog in obveznosti, ki jih ima kot član določenih primarnih družbenih skupin in ki mu jih vsiljujejo velikokrat nesprejemljive norme sodobne potrošniške družbe. Neredko se dogaja, da posameznik zavoljo tega občuti v sebi neko tesnobo, ki si je ne zna pojasniti, ki pa je vendarle močno prisotna in posredno ali neposredno vpliva na njegovo delo in celotno dejavnost v okolju. Stvar nas vseh je, da se s tem dejstvom soočimo in da s skupnimi napori vseh subjektivnih sil z organizirano dejavnostjo uporabimo najbolj ustrezna sredstva komuniciranja za razvijanje zavesti o družbenih spremembah, ki jih pravkar doživljamo.

Priča smo izrednemu napredku v razvoju znanosti in tehnike, še posebej na področju sredstev množičnega obveščanja. Z uporabo satelitov in računalnikov na tem področju je človek dejansko zakorakal v obdobje, ki omogoča družbene spremembe, katerih razsežnosti in narave še ne moremo v celoti dojeti; predvidevamo pa lahko, da bodo izredno pomembne prav zato, ker omogočajo neposredno in istočasno obveščanje velikanskega števila ljudi ne glede na oddaljenost. Ker so takšna sredstva že tu, mnoga med njimi pa tudi že preudarno uporabljajo nekateri centri družbene moči v svetu, ki so vse prej kot dobronamerno naklonjeni naši socialistični samoupravni družbeni ureditvi in našim marksističnim težnjam, je nujno, da temeljito preverjamo vsebino sporočil, ki jih iz dneva v dan posredujejo našim ljudem sredstva množičnega obveščanja. Drugače povedano, to, da že imamo takšne tehnične možnosti množičnega obveščanja in pa to, da si prizadevamo ustvariti resnično humano družbo demokracije, ki temelji na načelih socializma, samoupravljanja in marksističnega razumevanja sveta in vloge vsakega posameznika v tem svetu, nam narekuje, da izčrpno in nenehno proučujemo naš sistem sociokulturnih vrednot in načine, kako se te vrednote eksplicitno in implicitno razvijajo znotraj naše družbe.

Odločitev, da razvijamo socialistično samoupravno družbo, v bistvu vsebuje dve Marxovi zelo globoki in pomembni spoznanji: prvič, da je človek najvišja vrednota socialistične demokracije, in drugič, da je

svobodno in ustvarjalno delo v bistvu človekova potreba, njegov način potrjevanja lastnega obstoja in možnosti, da se razvija kot človeško bitje, ne pa le kot sredstvo za zadovoljevanje drugih potreb. Ideal človeka, ki je v marksizmu vselej prisoten, je človek, ki ni samo svoboden individuum, katerega vsestranski razvoj naj bi bil merilo razvitosti dane družbe, temveč človek, ki v sebi združuje dvojne neločljivo povezane načeli: načelo samouresničanja in načelo podružbljanja. Prvo načelo izraža človekovo neodtujljivo potrebo in pravico, da vselej presega svojo lastno omejenost, tako fizično kakor intelektualno, in tako razvija svoje sposobnosti in svojo osebnost. Načelo podružbljanja, ki je eno najbistvenejših in je za njegovo razumevanje potrebno zelo zahtevno filozofsko tolmačenje, pa poudarja predvsem dejstvo, da sta človek-posameznik in družba-kolektiv globoko organsko povezana in medsebojno odvisna; prav ta povezanost pa je pogoj, da človek čedalje bolj raz-

sploh: pogosto neopravičena »dirka« za zaslugom, ki v mnogih primerih ni zasnovana na zadovoljevanju kakih bistvenih potreb, ampak predvsem na malomeščansko pojmovani človekovi veljavi, ki se izraža v materialnem, ne pa v duhovnem bogastvu in na tekmi, ki se razvija med sodelavci, sosedi, sorodniki itd.? Kaj se dogaja v otroku, ko opazi in spozna, da je med tistimi, kar mu poskušajo vcepiti kot eksplicitno deklarirano družbenokulturno vrednoto, in tistimi, kar svet odraslih dejansko upošteva, velikokrat velikanška razlika ali celo popolno protislovje? Kaj se dogaja z mladino, ki smo ji obljubili marsikaj in potem te obljube nismo mogli ali ne znali izpolniti? Ta vprašanja in še mnoga njim sorodna so namenjena vsem našim družbenim institucijam in subjektivnim dejavnikom — še posebej pa organizacijam združenega dela na področju množičnega obveščanja in kulture.

Smo v fazi organiziranja TOZD ter krajevnih in interesnih skupnosti, kar daje nove možnosti za reševanje zgoraj omenjenih problemov. Vendar ne gre samo za to, da se nam odpirajo nove možnosti; veliko bolj pomembno je, da dojamemo, da gre za nove naloge, ki se z

vija svojo osebnost v nenehnem procesu aktivnega vključevanja v družbene procese. To pomeni, da človek kot družbeno bitje združuje v sebi individualnost in družbenost, se pravi, da so v vsakem posamezniku vedno prisotne tako družbene kot individualne vrednote, ker so te v bistvu neločljive. Naloga zavestnih družbenih dejavnikov v nekem danem zgodovinskem trenutku je, da odkriva te družbene in individualne sociokulturne vrednote in z njimi povezane človeške potrebe, da jih postavlja v medsebojno razmerje in jih usklajuje.

Poti, ki peljejo do uresničitve idealov, so dolge in zapletene, vendar se moramo zavedati, da je stvarnost, ki jo pravkar doživljamo, prav ena teh poti, in vedeti moramo, ali vodi do postavljenega družbenega ideala. Za sociokulturne vrednote, ki so sestavni del družbenih idealov, je značilno, da se zelo počasi razvijajo, in njihov učinek je moč opaziti v popolnosti šele na generaciji, ki je pravkar v povojih, in na tistih, ki ji sledijo. Prav zaradi tega je tako zelo pomembno zastavljati si vprašanja, kot so: Kakšno vzgojo nudimo našim otrokom — ne le v vrtcih, šolah, športnih društvih in v krogu družine, ampak prav tako prek sredstev množičnega obveščanja, kot so televizija, film, zabavni tisk, radio itd.? Kako na današnjega otroka vpliva naš način življenja na-

uvajanjem novih družbenopolitičnih oblik nujno zastavljajo naši družbi v sferi kulturnega razvoja. Kot je dejal Gramsci: vsaka nova zgodovinska situacija mora uresničiti novo kulturo, ki ji bo ustrezala. Pri tem ni nujno, da gre za neka nova in originalna odkritja, ampak je pomembno predvsem kritično širjenje resnic, ki so že odkrite, t.j. prizadevanja, da se te resnice »socializirajo«, kar bo omogočilo, da postanejo temelj za bistveno dejavnost.

Vsako uvajanje novosti, zlasti ko gre za življenjsko tako pomembne spremembe, nujno vsebuje določene težave in odpore, ki jim je velikokrat vzrok predvsem nezadostno zupanje, to pa izvira iz nezadostnega poznavanja celotne družbene konstelacije sil in interesov. Prebujati zavest vseh delovnih ljudi in še posebej celotnega delavskega razreda, da se čim bolj aktivno in ustvarjalno vključujejo v procese spreminjanja obstoječih družbenih struktur in odnosov, je poglobljena naloga vseh družbenih subjektov, še posebej pa naših sredstev množičnega obveščanja, ki imajo v tem primeru odločilno vlogo. Kajti nesporno dejstvo je, da sta sistem samoupravnega odločanja, kakršnega razvijamo pri nas, in naš sistem obveščanja v močni medsebojni odvisnosti: razvoj enega je pogoj za razvoj drugega. To velja tudi za odnos med samoupravljanjem in kulturo (v širšem

in ožjem pomenu). Prav zaradi tega je zelo pomembno vprašanje, kako bomo institucionalno rešili oziroma konkretno organizirali informativno in kulturno dejavnost sploh v novih okoliščinah našega družbenega razvoja. S sprejetjem nove ustave smo se zavezali, da temeljito spremenimo položaj kulturnih dejavnosti v naši družbi; kulturne dejavnosti so odslej vključene v celovitost sistema socialističnih samoupravnih odnosov, kar pomeni, da smo kulturi končno priznali ne le pravico do obstoja, ampak celo odločilni pomen za nadaljnji razvoj socialistične družbe.

Če hočemo pojasniti to, kar smo pravkar dejali, se moramo vrniti na našo izhodiščno točko, t.j. k trditvi, da je temeljna sociokulturna vrednota socialistične samoupravne družbe človek, za katerega sta značilni načelo samouresničevanja in načelo podružbljanja oziroma, ki v sebi združuje individualne in družbene vrednote. Za takega človeka so bolj kot vse pomembni delo, ki naj bi bilo svobodno in ustvarjalno, in medčloveški odnosi, ki so objektivno determinirani z njegovim položajem v obstoječi strukturi delitve dela in vsega, kar iz tega izhaja. Zato je prav, da kar najbolj kritično in samokritično ocenimo naš dosedanja odnos do dela kot ene temeljnih sociokulturnih vrednot naše družbe. Odgovoriti moramo na vprašanje, kakšen odnos do dela imamo ne le eksplicitno (kot družbeno sprejemljivo, načelno deklarirano vrednoto), ampak tudi — predvsem — implicitno, t.j. dejansko v vsakdanjem življenju? Kakšno podobo dela kot temeljne sociokulturne vrednote smo dejansko prenesli na našo mladino, o kateri neredko slišimo, da nima pravih delovnih navad, da ima pomanjkljivo razvit občutek odgovornosti do dela, do sodelavcev in do družbe, da je nagnjena k pasivnosti, k negovanju ozkih individualnih interesov, ki so v škodo kolektivnih interesov, da je nepripravljena boriti se za ideale, itd.?

Iskanje odgovorov na takšna vprašanja ne more mimo vprašanja odgovornosti vseh naših družbenopolitičnih dejavnikov, ki so posredno ali neposredno povezani z vzgojo mladine v naši družbi. Pri tem pa ne gre samo za to, da bi ugotovili, koliko so se ti dejavniki prizadevali v procesu vzgoje, ampak predvsem za to, kako so motivirali našo mladino in kakšne vzore so dajali s svojim lastnim vedenjem? Vprašanja odgovornosti postanejo še bolj izostrena, ko jih postavimo v širši kontekst naše družbene stvarnosti in jih povežemo s tako perečimi problemi, kot so dejansko še vedno neenake možnosti vseh otrok za izobrazbo in vzgojo, neenake stanovanjske razmere, neenake možnosti za zadovoljevanje kulturnih in rekreacijskih potreb, itd. Dokler ti pogoji niso urejeni, je težko razvijati temeljne moralne vrednote samoupravnega socializma, kot so na primer »spoštovanje človekovega dela in znanja po načelu, da je vsako delo častno in da so vse vrste dela družbeno potrebne; delovno in družbeno uveljavljanje posameznika na podlagi lastnega dela, znanja in sposobnosti, poštenosti, zanesljivosti in odprtosti, odgovornosti in pozornosti do drugih ljudi ter aktivnega sodelovanja pri graditvi samoupravnega socialističnega sistema; vzpostavljanje in ohranjanje tovarišijskih odnosov pri delu, ki vključuje delavoljnost, medsebojno zupanje in iskrenost, sodelovanje,

(Nadaljevanje na 7. strani)

Bila sem na kongresu

(Nadaljevanje s 3. strani)

kongresu, zato so se lahko udeleženci toliko bolj zavzeli za razvoj in pomoč tem krajem.

Kakšni so bili tvoji stiki z udeleženci kongresa?

Ker je bilo na kongresu zelo delovno vzdušje, je bila možnost osebnega pogovora z udeleženci le v komisijah. Srečala sem številne javne delavce, pogovarjala pa sem se z dr. M. Štroblovo in Olgo Vrabičev, ki je imela referat s področja socialnega varstva.

Kakšne so po tvojem možnosti, da bi prenesli zaključke kongresa med ljudi oz. na območje, s katerega si bila poslana kot delegatka na kongres?

Kongres mi je dal veliko novega znanja in podlage za nadaljnje delo. Zato hočem izpolniti to, kar se od mene zahteva. Spoznanja in kongresne zadolžitve bomo udeleženci kongresa prenašali v prakso vsak na svojem delovnem ali družbenopolitičnem in samoupravnem področju

bomo lahko pobudniki in zahtevali, da se programi uresničijo.

Ob koncu še kratek povzetek referata Lojzke Planinšek, ki ga je imela na komisiji.

SAMOUPRAVNA ORGANIZIRANOST NA PODROČJU SOCIALNE POLITIKE S POSEBNIM PoudarkOM NA SOCIALNEM VARSTVU

Glede na to, da v resoluciji priznavamo zaostajanje razvoja socialnega varstva za rastjo materialne osnove združenega dela in osebnega standarda, smo kranjski komunisti zahtevali, da se tudi to področje samoupravno uredi in da socialno varstvo postane enakovreden dejavnik v našem družbenopolitičnem sistemu. To vprašanje se mora rešiti zlasti sedaj, ko dajemo poudarek samoupravnim interesnim skupnostim.

Glede na nov družbeni položaj delavca v združenem delu, ki je do-

Detajl s konference ZK TOZD TTI

z aktivnim sodelovanjem v razpravah, pri pripravi različnih predlogov za nadaljnji razvoj humanih človeških odnosov in uveljavitvi samoupravljanja, nadaljnjem utrjevanju gospodarstva, skratka povsod, kjer se morajo pojavljati komunisti.

Na plenarnem zasedanju je bil sprejet tudi statut konference, italijanski vladi pa smo poslali tudi dve uradni protestni noti. S kongresa pa smo delegati poslali tudi pozdravno pismo tov. Titu. Pismo je zelo zavzeto prebrala mlada pionirka.

Na tem kongresu je bilo veliko mladih delegatov. Kakšen je odnos starejših članov ZK do mladih?

Menim, da se vse premalo zavedamo, da so mladi tisti, ki bodo za nami prevzeli težke in odgovorne funkcije. Mnogo revolucionarjev je že ostarelo, mnogo jih je pomrlo, zato moramo skrbeti, da naši mladini privzgojimo čut za vrednote, ki so jih ustvarili naši starejši sodelavci. Da nam bo to uspelo, moramo v naše šole vnesti več marksističnega izobraževanja, kar je bilo na kongresu zelo poudarjeno. Naš šolski center spada med ene najstarejših poklicnih šol v Kranju. Mi pa

ločen z novo ustavo, je razumljivo, da o sredstvih odloča delavec in občan na osnovi samoupravljanja.

V Kranju smo meseca novembra leta 1973 organizirali samoupravno interesno skupnost, »konferenco za socialno delo«, ki že daje ustrezne rezultate.

Na osnovi samoupravnih odnosov bomo povezovali vse dejavnike na področju socialne politike ter skupno usklajeno reševali socialne probleme v naši samoupravni družbi. Pripravljen je družbeni dogovor za izvajanje ukrepov vsaj minimalnega programa socialnega varstva v vseh krajevnih skupnostih, delovnih in drugih organizacijah.

Konferenca bo morala torej biti prisotna povsod, kjer se kreira socialna politika in realizirajo njeni ukrepi. Ta vprašanja niso bila zajeta nikjer, ne v predkongresnih niti v kongresnih dokumentih, zato predlagam v imenu kranjskih komunistov, da se v resolucijo »organiziranje delavcev in delovnih ljudi v TOZD, v KS in samoupravnih skupnostih« vnese ustrezna vsebina in naloge komunistov.

Jože Štular

Dodatne informacije

INUS informacije za akcijsko usmerjanje

Kranj, 5. april 1974

1. številka INUS

Ze lani je komisija za informiranje pri ZK ugotovila, da kljub obširnemu informiranju manjka dodatno informiranje, predvsem delavcev, ki delajo v samoupravnih organih in organih družbenopolitičnih organizacij. Dogovorjeno je bilo, naj bi izhajale dodatne informacije, ki naj bi sproti, kar se da hitro, obveščale o predvidenih akcijah v kolektivu. No, tedaj zaradi tehničnih težav ta dogovor ni bil uresničen, letos 5. aprila pa je končno le izšla prva številka INUS (Informacije za akcijsko usmerjanje).

Uvodno besedo je pripravil predsednik komisije za informiranje tov. Vlado Gunčar, medtem ko je na zelo poljuden način v vsakomur razumljivem jeziku napisal informacijo o združevanju Slavko Mihelič. INUS ni in ne bo informiranje za posebne skupine delavcev, ker v njem ne bomo objavljali nikakršnih informacij, ki jih drugi ne bi dobili, saj je pravzaprav INUS odprt za vse. S tem načinom hočemo le, da bi posredovali čim več predlogov, sklepov, načrtov in pobud in podobnega, kar je pomembno za vso delovno organizacijo.

Jože Štular

Beležke o demokratičnem centralizmu

Poglavitno vprašanje notranje demokracije v Zvezi komunistov nista samo svobodna izmenjava in boj mnenj. Neprimerno važnejše je, da članstvo po tej poti ustvarja enotnost akcije, da postane temeljni dejavnik oblikovanja in uresničevanja politike Zveze komunistov na vseh ravneh. Pogoji za to pa je, da je v Zvezi komunistov maksimalno razvito komuniciranje, da delujejo kanali, po katerih se pretakajo ideje, stališča, predlogi in kritika v vseh smereh. Potrebne so celovite informacije (pa ne kot dodatek konspiraciji), ki vpletajo člana v celotno dejavnost Zveze komunistov. Bolj kot formalna procedura, preštevanje glasov je pomembno, da je dana članom možnost, da se prebijajo do

globljega poznavanja in razumevanja stvari — do resnice. V Zvezi komunistov morajo biti ustvarjene take razmere, da formalizem ne bo mogel biti ovira za to, da bi napredno stališče lahko dobilo svoje mesto v političnem procesu. In predvsem: iskanje in zmote so sestavni del politike, kajpada neločljive od odgovornosti. »Tisti pa,« je nekoč zapisal Lenin, »ki bi si hotel izmisliti za delavce recept, ki bi dal že vnaprej gotove rešitve za vse primere v življenju ali ki bi obljubljal, da v politični revoluciji proletariata ne bo nobenih težav in nobenih zapletenih situacij, tisti bi bil preprosto šarlatan.«

Franc Šetinc,
Teorija in praksa 3

Zveza komunistov s tem, ko premaguje družbene sile, ki nasprotujejo osvoboditvi človeka in dela, uveljavlja in zagotavlja svojo revolucionarno idejnopolično vlogo, krepi ugled med ljudmi, pogloblja njihovo zaupanje vanjo. Poglavitno pri tem pa je, da daje delavskemu razredu in delovnim ljudem oporo v skupnem boju za samoupravljanje, ki je najbolj demokratična oblika diktature proletariata.

Detajl s konference ZK v TOZD TAP

Ves trud poplača čudovit razgled

Ljubitelji planin!

Iz leta v leto je več ljudi, ki proste sobote in nedelje preživijo v kraljestvu planin, svežega zraka, daleč proč od mestnega vrveža in onesnaženega zraka.

In kaj vleče te ljudi v planine? Verjetno ne modna muha, temveč želja po sprostitvi, kajti tempo življenja je iz dneva v dan hitrejši. Poleg psihične sprostitve pa nam planinstvo pomaga ohranjati telesno kondicijo, krepi voljo, čut do narave, preizkuša človekovo iznajdljivost v raznih nepredvidenih situacijah.

Zakaj vam namenjamo te vrstice? Z željo, da se vključite v naše vrste, da postanete član naše planinske sekcije. Sekcija ni nova, saj obstaja že nekaj let in v teh letih so se njeni člani povzpeli na številne domače in tuje gore...

Kaj vam nudimo pri teh izletih? Organizacijo izleta, plačilo avtobusnega prevoza, strokovno vodstvo, nabavo planinske opreme pod ugodnejšimi pogoji. Posameznim članom ali organiziranim skupinam, ki se odpravijo na samostojne izlete, regresiramo del stroškov. Seveda pa morajo ti planinci napraviti vlogo na našo sekcijo z opisom izleta in predračunom stroškov. Odbor sekcije potem na seji določi višino regresa. Pozabiti ne smemo tudi na regresiranje naročnikov na Planinski vestnik, glasilo Planinske zveze Slovenije. To glasilo nam nudi izredno zanimivo branje, saj nas s pomočjo člankov, ki jih v njem objavljajo planinci, alpinisti in ostali sodelavci, seznanja s pristopi na domače in tuje vrhove, seznanja nas z nevarnostmi v gorah v vseh letnih časih, s preprečevanji nesreč ter prvo pomočjo. Planinski vestnik izhaja mesečno, letna naročnina

na je 60,00 din, od tega plača sekcija polovico t. j. 30,00 din, 30,00 dinarjev pa plača naročnik. Način plačila je organiziran tako, da vam 30,00 dinarjev, ki jih plačate sami, odtrgamo pri plači. Zaradi tega ne plačujete naročnine sami! Do sedaj imamo v naši sekciji 86 naročnikov na Planinski vestnik. Kdo lahko postane naš član? Vsak, kdor čuti veselje in voljo do planinstva. Ker delujemo kot sekcija kranjskega planinskega društva, nimamo svojih izkaznic in ne pobiramo članarine. Denar za svoje delovanje dobimo od delovne organizacije, za kar se ji pristožno zahvaljujemo. Ker nimamo svojih izkaznic, naj se vsak kandidat, ki se želi včlaniti v našo sekcijo, najprej včlani v Planinsko društvo Kranj, ki ima svojo pisarno na Koroški cesti 21 (nasproti Trga revolucije).

Tam bo plačal 25,00 din letne članarine, dobil izkaznico Planinske zveze, s katero bo imel v gorskih postojankah popust pri plačilu prenočišča. V izkaznici pa je tudi prostor, kamor bo lahko pritiskal žige osvojenih vrhov.

Pri nas v delovni organizaciji pa naj se zainteresirani prijavijo v tajništvo družbenopolitičnih organizacij tov. Jereb Mariji, tel. 314. Vodja sekcije je tov. Markelj Stane, tel. 235 — obrat II.

V letošnjem letu imamo v načrtu kar dosti izletov, njihova realizacija pa bo razen od vremena in delovnega koledarja odvisna tudi od vas samih, kajti zelo žalosten je pogled na nezaseden avtobus.

Pridite, mi pa se bomo potrudili, da vam ne bo žal.

Za odbor
Stane Markelj

Planincem v Savi

Planinsko društvo Kranj, Koroška cesta 21, sporoča naslednje:

društvena pisarna je odprta v ponedeljek od 9. do 11. ure, v sredo, v četrtek in petek pa od 13. do 17. ure.

Tam plačate članarino, ki je za člane 25,00 din, za mladince, študente, učence v gospodarstvu in dijake 5,00 din, vpisnina v društvo

5,00 din, za mladince 2,00 din. Društvo upravlja kočjo ob žičnici na Krvavcu, Dom Kokrškega odreda na Kališču in bivač na Kočni.

Opozarjamo člane društva, da opremijo svoje izkaznice s fotografijami in žigom planinskega društva. Z izkaznico si omogočite vstop v obmejna področja (Ur. list SFRJ, št. 1/74).

Najboljši smučarji Save

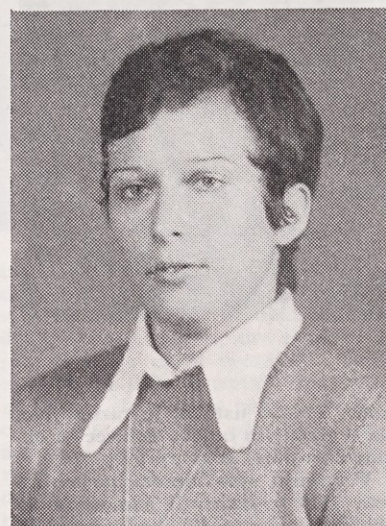
Ema Zajc, Nejko Toplak in Andrej Valenčič

V soboto, 6. aprila t.l. nam je končno le uspelo organizirati II. mladinsko prvenstvo Save. Prvotno je bilo mišljeno, da bo to tekmovanje januarja, vendar zaradi izredno skope zime tega ni bilo mogoče organizirati. Uspelo nam je, da smo ujeli zadnje vzdihljaje letošnje siromasne zime.

Proga ni bila težka, saj je bila dolga okoli 700—800 m, tehnično pa ni bila zahtevna. Na startu je bilo 20 mladincev in 4 mladinke. Udeležba ni bila velika, vzrokov pa je mogoče več: prvi je bil, da je bilo v soboto nadurno delo v proizvodnji, drugi pa je najbrž v tem, da je bilo tekmovanje šele aprila in so nekateri že zaključili letošnjo revno smučarsko sezono.

Tekmovanje smo pričeli ob 9. uri, ko je bil sneg še dokaj zmrznjen, proga pa je bila tudi »cementirana«, tako da je vzdržala vse nastopajoče. Pri mladinkah je bilo od 4 tekmovalk uvrščenih 3, diskvalificirana pa je bila Kavšek Dragica, ki je izpuстила vratica.

Zmagala je in tako ohranila naslov mladinske prvakinja iz lanskega leta Ema Zajc, ki ni imela resne konkurence, saj je premagala drugouvrščeno za več kot 23 sekund. S časom 0,46,5 minute je osvojila prvo mesto in naslov mladinske prvakinja. Druga je bila Olga Korenčan s časom 1,09,0 min., tretja pa je bila Irena Oman s časom 1,14,0 min.;

Ema Zajc

imela pa je smolo, ker je zgrešila vratica, tako da se je morala vrnati nazaj in tako izgubila dragoceni čas.

Andrej Valenčič ni samo odličen smučar, ampak tudi dober organizator med smučarji.

Pri mladincih pa je bil boj bolj zagrizen. Za najboljša mesta so se potegovali lanski mladinski prvak Ivan Rupar, drugouvrščeni Ferdo Meglič in tretjevrščeni Andrej Valenčič ter Jože Zupan. Ker so mladinci startali malo kasneje, je bilo za borbo med prvimi odvisno tudi, kako so izbirali maže za smuči. V tem je imel največ sreče Andrej Valenčič in s časom 0,38,0 osvojil prvo mesto, drugi je bil Ferdo Meglič 0,40,0 in tretji je bil Jože Zupan s časom 0,41,5 min. Ivan Rupar je med vožnjo padel in odstopil.

Ostali rezultati:

4. Zaletel Tine 0,44,0, 5. Pečenik Alojz 0,44,5, 6. Smrekar Radoslav 0,45,0, 7.—8. Rode Alojz 0,45,5, 7.—8. Ovsenik Ciril 0,45,5, 9. Valentar Stane 0,47,5, 10. Hvasti Miha 0,48,5 min.

Od 20 tekmovalcev je bilo uvrščenih 16 tekmovalcev. Razglasitev rezultatov je bila v SKI hotelu na Voglu, kjer so vsi tekmovalci dobili praktične nagrade, prvi trije pa še medalje, četrty in peti pa diplome.

Andrej Valenčič

Letošnji prvaki sindikalnih tekem na Voglu

Letošnja zima je bila malo naklonjena našim smučarjem, tako da je bila ugodna smuka samo meseca marca, in še to v višje ležečih smučiščih, medtem ko je bil v nižinah sneg praktično samo en teden. Prvenstvo Save je bilo v soboto, 6. aprila t.l. Tako kasno predvsem zaradi tekem, ki jih je imela ekipa Save, ki zastopa našo tovarno na tekmovanjih, kot je občinsko prvenstvo Kranja, slovensko prvenstvo usnarjev, čevljarjev in gumarjev ter III. SPAIS (smučarsko prvenstvo avtomobilske industrije Slovenije) in mladinsko prvenstvo za Končev memorial. Vsa ta tekmovanja pa so bila ravno v marcu, ko imamo ponavadi tovarniško prvenstvo Save. Na teh tekmah je vsako-

krat sodelovalo od 20 do 25 smučarjev.

Kljub vsem nevšečnostim se je zbralo okrog 45 tekmovalcev v treh kategorijah, in sicer: ženske, moški nad 35 let in člani do 35 let.

Naslov iz lanskega leta je ohranila le Ema Zajc, medtem ko sta druga dva naslova osvojila Nejko Toplak v kategoriji moški nad 35 let in Andrej Valenčič v kategoriji moških do 35 let.

V ženski konkurenci je bilo 6 tekmovalk. S prednostjo skoraj 10 sekund je zmagala Ema Zajc (rezultat 0,46,5), druga je bila Marjanca Jerman (0,56,9), tretja pa Olga Korenčan (1,14,0), četrta Irena Oman (1,14,0), 5. Minka Barle (1,28,5). Dra-

(Nadaljevanje na 8. strani)

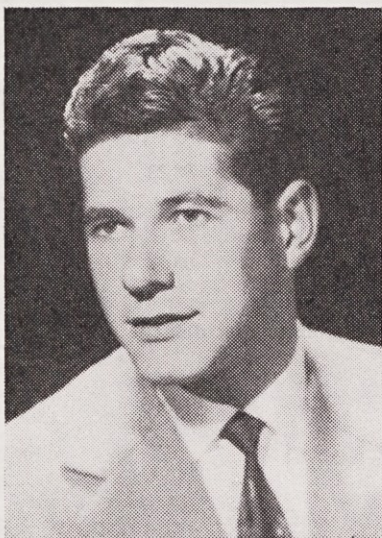
Medsebojni odnosi

Prvi vtis, ki ga človek dobi o so-človeku, o dogodku ali o okolici, je velikokrat pomemben in odločilen. Zato je ravno na tem področju vloga vodje zelo velika. Popolnoma upravičeno lahko od njega pričakujemo, da bo posvetil posebno pozornost sprejemu novih delavcev in njihovemu uvajanju v delovno in socialno okolje. Od tega, kako neposredni vodja sprejme in uvede novega delavca, je v veliki meri odvisen uspeh delavca pri delu, vodja pa že v samem začetku lahko vpliva na kasnejše medsebojne odnose, na izostanke z dela, na poškodbe pri delu in na fluktuacijo. Napačno pa bi bilo, če bi vso skrb za oblikovanje ustreznih medsebojnih odnosov prepustili vodji in ostalim za to zadolženim strokovnim sodelavcem. Novinec ne sme čutiti, da gre samo za nek formalni avtomatizem. Neformalni postopki so namreč mnogokrat bolj pomembni in bolj vplivajo na počutje delavca kot s pravilniki ali predpisi določeni ukrepi. Druženopolitične organizacije imajo pri tem skraj najpomembnejšo vlogo. Če novi

delavec nima občutka, da ga ožja delovna skupina sprejema za svojega, se počuti izgubljenega v veliki množici sodelavcev. Vodja velikih skupin si namreč le redko najde čas za individualno priznanje ali pohvalo novince pa tudi od neposrednih sodelavcev ne moremo pričakovati, da bodo ob svojem delu še našli toliko volje, da bi ne glede na simpatijo ali antipatijo do novega delavca hoteli z njim vzpostaviti pristne socialne kontakte, ki jih novinci tako pogrešajo. Druženopolitične organizacije so v teh primerih skoraj dolžne ustrezno sprejeti novega delavca in mu dati možnost osebne uveljavitve. S tem pa, ko ga sprejmejo ali vsaj aktivirajo v formalni skupini, mu tudi omogočijo, da naveže neformalne stike, s čimer delavca tudi čustveno vežejo na novo okolje. S tem so zadovoljni človekovi socialni motivi, zadovoljstvo delavca pa ni naš cilj samo zaradi večje produktivnosti, temveč tudi zaradi humanizacije dela.

A. Stojanovič

Štefan Luštrek, vodja poklicnih gasilcev Sava

Tov. Štefan Luštrek je 1. marca 1974 nastopil novo službo — vodja poklicnih gasilcev.

Do sedaj je bil zaposlen kot vodja poklicnih gasilcev v tovarni Color v Medvodah. To delo je uspešno opravljal 9 let in med tem časom tudi zaključil šolo za gasilskega tehnika. Torej izkušen in znanja o nevarnostih za požar, o uporabi gasilnih sredstev in odkrivanju vzrokov požarov mu ne manjka. Njegova najvažnejša naloga v našem podjetju je preventivnega značaja, torej vsako delo mora biti tako organizirano, da ne more priti do požara. Pri tem pa je predvsem važna čistota, red in upoštevanje vseh protipožarnih navodil in predpisov.

Naloga vseh članov kolektiva, predvsem pa vodij in izmenskih delovodij, je, da mu pri tem zahtevnem delu pomagamo. Najbolj mu bomo pomagali, če bomo upoštevali vse predpise in da bomo upoštevali njegova vsakodnevna navodila, ki so potrebna.

Pri njegovem zahtevnem delu mu želimo veliko uspeha.

Z. S.

Takšna gneča že pred 14. uro pri naših vratarjih ni redkost. Kaj bi si mislil slučajni obiskovalec, če bi to opazoval?

Dvosmerno

Pisali smo o pomanjkljivosti v tej in tej enoti. Tisti, ki so za to odgovorni — so takoj ukrepali. To sicer ni primer brez primere, je pa žal redek.

V predzadnji številki našega glasila smo objavili prispevek pod naslovom Tu med nami. Opisali smo slabo prehodno poti v tovarni avtopnevmatike. Velikokrat, ko smo opozarjali na določene probleme, odgovorni niso bili odgovorni ali pa so nas opozorili, naj pač delamo tisto, za kar smo plačani in naj ne vtikamo nosu v njihove stvari. Tokrat pa ni bilo tako. Dobili smo tovariško pojasnilo inž. Janeza Ponebška, ki je dejal:

»Veseli nas, da ste nas ožigosali, vendar pa naj povem, da smo za problem vedeli in da nas je notica samo še spodbudila, da ga čimprej rešimo, če je mogoče. Vseh poti se ne bo dalo urediti za namen, kateremu bi morale služiti, saj je proizvodnja večja, kot je bilo predvideno takrat, ko je bil objekt grajen. Zato je povsem razumljivo, da je materiala več pri medfaznih delih in ga zato skladiščimo tudi na prostoru, ki ni predviden za to. Osebnost,

kot tudi moji sodelavci se bomo zavzeli, da se bo stanje izboljšalo. Nekaj smo (od izida 5. številke Save) že naredili in upam, da bomo ta problem kmalu lahko črtali z dnevnega reda. V nadaljevanju pogovora pa nas je sogovornik opozoril še na netočnost, ki je bila objavljena v omenjenem sestavku. Poudaril je, da izraz nova valjarna ni pravi, vsaj uradno ne. Tov. Ponebšek je pojasnil, da spada novi del v delovno enoto polizdelki, ki pa se deli na mešalnico (in ne novo valjarno) in polizdelke pnevmatike.

Iz povedanega se da sklepati, da so prizadeti prisluhnili dobromeremu opozorilu in pričeli problem reševati — brez užaljenosti. Zdi se nam, da bi moralo biti v Savi večkrat tako in marsikateri problem bi bil rešen brez težav in negotovanja. V uredništvu si takšnega sodelovanja zelo želimo.

J. Jereb

Za človeka

(Nadaljevanje s 4. strani)
oblikovanje in razvijanje delovnih navad med ljudmi, itd.«. (Osnetek resolucije VII. kongresa ZKS, Komunist, 18. 1. 1974, str. 24.)

Rdeča nit, ki povezuje ta vprašanja za človeka v vsakdanjem življenju, je njegova sposobnost, da dojemata pomen oziroma naravo tako svojega dela kakor medčloveških odnosov, ki jih doživlja in v katere se vključuje pri delu in izven njega. Zelo pomembno je predvsem, da se prizadevamo omogočiti vsakemu posamezniku, da dojameta globoko organsko povezanost in se vključijo v razreševanje različnih oblik protislovja med procesom družbene preobrazbe in ohranjanja oziroma razvijanja resnične svobode vsakega člana družbe.

Naloga naših sredstev množičnega obveščanja je v tem smislu zelo velika, odgovornost pa nedvomna. Zanesljiva obveščenost — kar pomeni popolna in pravočasna obveščenost — z ene strani in z druge možnost, da posamezniki prek ustreznih kanalov izrazijo in pravočasno sporočijo svoja mnenja centrom družbenega odločanja, sta seveda bistvena pogoja za uresničitev aktivne in intenzivne udeležbe čim večjega števila članov naše družbe. Tragični primer boja čilskega ljudstva za uresničitev socialistične demokracije nam je prav v tem pogledu neprecenljiv pouk: vsi napor, da se uresniči revolucionarne spremembe znotraj ene družbe, pa naj so njene težnje in ideali še tako humanistični, bodo jalovi, če se vsa sred-

stva množičnega obveščanja ne postavijo nedvomno in z maksimalno angažiranostjo v službo revolucionarnih sil.

S tem pa ne mislimo samo na to, da so sredstva množičnega komuniciranja v rokah najbolj naprednih druženopolitičnih subjektov v družbi, ki govorijo v imenu delavskega razreda in vseh delovnih ljudi, ampak tudi to, da se morajo najti ustrezne organizacijske oblike, ki bodo omogočile, da se v delo naših množičnih občil čimbolj neposredno vključujejo delavci in kmetje ter drugi delovni ljudje.

Omogočiti je treba, da bodo naši ljudje doživljali delovanje naših sredstev množičnega obveščanja kot resnično možnost kontaktiranja z drugimi člani naše družbe, predvsem s tistimi, ki so v neposrednem položaju druženopolitičnega odločanja. Znanje in izkušnje, pa naj so

še tako velike, so dejansko brez vrednosti, če se ne izražajo v zavestni družbeni dejavnosti, ki v bistvu teži k spreminjanju obstoječih družbenih struktur in odnosov med ljudmi. To pa je prav tisto načelo podružbljanja, katero smo omenili na začetku, ki — kot je Marx dejal — nalaga človeku, da »svoje forces propres« spozna in organizira kot družbene sile, kar pa je tudi edini način, da se načelo človekovega samouresničevanja spreminja iz hotenja v splošno stvarnost.

Breda Pavlič

Tečaj za voznike viličarjev

Zaradi potreb v delovni organizaciji smo se z Zavodom za tehnično izobraževanje iz Ljubljane dogovorili za organizacijo tečaja za voznike viličarjev.

Sredi novembra 1973 smo razpisali tečaj za voznike viličarjev. Ker pa se na razpis ni prijavilo dovolj kandidatov, smo decembra razpis ponovili. Razpisni pogoji so bili: končanih vsaj 6 razredov osnovne šole, starost 18 let, izpit za voznika B-kategorije. Vsi prijavljeni so morali opraviti psihološki test in zdravniški pregled.

Ker pa se v podjetju ni prijavilo dovolj ustreznih kandidatov za tečaj, je bil razpis objavljen tudi v Glasu. Na podlagi tega razpisa je bilo sprejetih 9 kandidatov, ki so se obenem zaposlili v naši delovni organizaciji.

Končno je bilo v tečaj sprejetih 24 kandidatov, in sicer 5 iz TTI (obračunska enota cevi in obračunska enota umetno usnje), 4 iz TAP (obračunska enota konfekcija in obračunska enota vulkanizacija) 2 iz VET (obračunska enota avtopark) in 4 delavci iz obračunske enote marketing — skladišče gotovih izdelkov; poleg tega je bilo sprejetih v tečaj še 9 delavcev, ki dotlej še niso bili zaposleni v naši delovni organizaciji.

Teoretični pouk za udeležence tečaja se je pričel 21. januarja 1974 in je trajal 14 dni; predavanja so bila v popoldanskem času — vsak dan po 5 šolskih ur — in sicer iz naslednjih predmetov: varstvo pri delu, motoroznanstvo z osnovami fizike, vzdrževanje viličarjev, cestno-prometni predpisi za voznike viličarjev, transport s strokovnim računstvom. Po 14 dneh so slušatelji pričeli s praktično vožnjo v podjetju; kandidatom sta bila na razpolago dva viličarja, in sicer eden z motorjem na notranje izgorevanje in eden na električni pogon.

Z vsemi udeleženci tečaja za voznike viličarjev so bile sklenjene pogodbe o obiskovanju tečaja, po katerih je delovna organizacija za vsakega plačala stroške (okoli 1.250.— din), slušatelji pa so se obvezali, da bodo dve leti po končanem tečaju še ostali v delovni organizaciji, sicer bodo po določenih sklenjenih pogodbah morali vrniti nastale stroške.

Vsi kandidati so prvi dan teoretičnega pouka dobili priročnik za voznike viličarjev, katerega je pre-

skrbel organizator — Zavod za tehnično izobraževanje. Z zavodom je prav tako sklenjena pogodba o organizaciji in izvedbi tečaja.

Zaključne izpite so kandidati opravljali dne 19. februarja t.l.

Smogavc Franc

Tečaj so uspešno zaključili vsi, ki so se udeležili zaključnih izpitov (22) — dva udeležence tečaja se izpita nista udeležila.

Po podatkih organizatorja je tečaj zaključilo:

6 kandidatov s prav dobim uspehom,

15 kandidatov z dobrim uspehom in

1 kandidat z zadostnim uspehom.

Vsi, ki so tečaj za voznike viličarjev uspešno zaključili, so dobili izkaze o opravljenem tečaju za voznike viličarjev, poleg tega pa še posebno potrdilo o obiskovanju tečaja iz varstva pri delu in uspešno opravljenem izpitu.

Dragica Repina

Naši smučarji

(Nadaljevanje s 6. strani)

gica Kavšek je bila zaradi zgrešenih vrtic diskvalificirana.

V razredu moški nad 35 let je z izredno vožnjo presenetil vse favorite Nejko Toplak in s časom 0,43,0 min. zasedel prvo mesto, drugi je bil tokrat Alojz Jeras s časom 0,45,0, tretji pa Jože Klemenčič 0,45,5 in četrti Viktor Sušteršič 0,48,0, peti pa najstarejši tekmovalček Mirko Mezek s časom točno 1 minuto. Diskvalificiran je bil Mirko Faganel, Filip Majcen in Bojan Gogala pa nista prišla na štart.

Zadnji je bil na vrsti start članov do 35 let, ki je bil tudi najkvalitetnejši. V tem razredu je 5—6 tekmovalcev, od katerih lahko vsak po-

seže po prvem mestu. Letos je imel v tej konkurenci največ sreče Andrej Valenčič (0,38,0), ki je s prednostjo 2 sekund zmagal pred Ferdinandom Megličem, ki je porabil 0,40,0 min. in Janezom Udirjem s časom 0,40,5.

4. Zajc Drago 0,41,0, 5. Zupan Jože 0,41,5, 6.—7. Mataveber Gabriel 0,44,0, 6.—7. Zaletel Tine 0,44,0, 8. Pečenik Alojz 0,44,5, 9. Smrekar Rado 0,45,0, 10.—11. Rode Alojz 0,45,5, 10.—11. Ovsenik Ciril 0,45,5.

Uvrščenih je bilo 23 tekmovalcev, diskvalificirani so bili 3 tekmovalci, 6 pa ni bilo na štart.

Razglasitev rezultatov in podelitev medalj, diplom in praktičnih nagrad je bila v Ski hotelu na Voglu. Vsi

tekmovalci so dobili praktične nagrade, ki so jih podarili: sindikalna organizacija Sava, marketing in smučarska sekcija.

Do sedaj je bilo organiziranih že 8 prvenstev naše tovarne, vendar še do sedaj nismo uspeli nabaviti prepotrebnih rekvizitov za izvedbo takšnega tekmovanja. Potrebovali bi voki-tokije, v reklamne namene bi rabili start in cilj z oznako naše tovarne, prav tako zastavice za vrata, ca z našo oznako in papirnate zastavice za oznako proge. Sedaj, ko je tekmovanje, namreč nihče ne ve, da tekmujejo delavci iz Save, ker to ni nikjer označeno, zato bi želeli, da bi te prepotrebne rekvizite čimpreje dobili, saj imajo vse tovarne, ki organizirajo svoja tekmovanja, te stvari dobro reklamirane. Nujno pa bomo to potrebovali drugo leto, ko bomo organizatorji petega smučarskega prvenstva avtomobilske industrije Slovenije in bomo morali poskrbeti za to reklamo.

Nejko Toplak

Kljub skromni zimi je bila naša smučarska sezona kar bogata. Da nam je uspelo izvesti več smučarskih izletov pa tudi tekmovanj, so imeli največ zaslug tov. Andrej Va-

lenčič, Nejko Toplak, Lado Pevc in Milan Zdešar, za kar se jim zahvaljujemo.

Komisija za šport in rekreacijo pri sindikalni organizaciji

Sklepi delovnih skupin o predlogu združitve v sestavljeno organizacijo združenega dela

	% ZA od števíla prisotnih	% ZA od števíla zaposlenih
1. Delavci temeljne organizacije sprejemajo predlog samoupravnega sporazuma o združitvi v sestavljeno organizacijo združenega dela POLIKEM, združeno podjetje kemije, gume in plastike	98,23	79,99
2. Delavci pooblašajo delavski svet združenega podjetja, da na podlagi pripomb iz javne razprave izvrši končno redakcijo samoupravnega sporazuma o združitvi	98,23	79,99
3. Za delegate v delavski svet sestavljene organizacije združenega dela POLIKEM so bili izvoljeni naslednji člani temeljnih organizacij oz. delovne skupnosti:		
POS: 1. Bidovec Milena		
2. Peterkovič Ivan		
TTI: 1. Pilgram Janez		
2. Markuta Franc		
3. Krašovec Martin		
4. Draksler Aleš		
TAP: 1. Kotnik Jože		
2. Kosmač Ljubo		
3. Cufar Viktor		
4. Kuharič Tine		
VET: 1. Čeferin Marijan		
2. Perne Milan		
3. Mali Adalbert		
OSS: 1. Rant Vika	99,23	60,80
2. Petek Miha		
3. Klemenčič Tine		
4. Za delegate delovne organizacije v odbor delavske kontrole združenega podjetja, so bili izvoljeni:		
član Grandovec Jelka		
nam. člana Gričar Bjan	96,57	78,64

Zahvali

Galjot Pavla, delavka iz velopnevmatike, se zahvaljujem sindikalni organizaciji za darilo ob dnevu žena. Posebno pa sem hvaležna tov. Marici Hacetovi in Francu Mertlju, ki sta mi darilo izročila na domu.

Pavla Galjot

Ob smrti dragega očeta se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem finančne službe, ki ste mu poklonili cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti.

Nuša Didič

SAVA, glasilo delovne skupnosti industrije gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov izdaja uredniški odbor. Glasilo izhaja štirinajstrednevno, glavni in odgovorni urednik Jože Stular. Naslov uredništva: Kranj, Škofjeloška 6, telefon 22-521, interno 282. Tisk in kličjeji OP Gorenjski tisk Kranj.

List je oproščen temeljnega davka na podlagi mnenja republiškega sekretariata za prosveto in kulturo SRS (št. 421-1/72 z dne 27. marca 1973).